

ræn, så er det fuldstændig ligegyldigt, hvad den mener. Er det ikke et helt utroligt synspunkt fra Venstre? Og gør det ikke hr. Niels Helveg Petersen en lille smule bekymret over, hvad det egentlig er man har givet sig i kast med her?

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jo, men dette er det springende punkt også i forhandlingerne i New York, så det er såmænd ikke så mærkeligt, at vi kommer til at diskutere det her; det er det, det handler om.

Hvis ikke man vil give en irakisk overgangsregering reel medindflydelse også i sikkerhedsspørgsmålene, så er jeg sikker på, at den ender med meget hurtigt at blive en fiasko.

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil så spørge hr. Niels Helveg Petersen, om han ikke fortolker det, der bliver sagt fra Venstres ordfører, på samme måde som jeg, nemlig at der er tale om, at Venstre et hundrede procent eller måske endda et hundrede og ti procent lægger sig på den amerikanske linje, på George Bushs linje, at det, som George Bush har sagt om det her, er det, der skal følges, hvorimod de mere forstandige toner, der har været fremme, bare skal sættes til side.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg er enig med den linje, som Tony Blair har lagt, og som selvfølgelig er noget i konflikt med den amerikanske.

Før jeg drager en endelig konklusion vedrørende dette, vil jeg høre udenrigsministerens kommentar til denne diskussion.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Så er det hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg bliver nødt til at starte med at sige, at jeg synes, at besættelsestilhængerne minus hr. Helge Adam Møller og minus hr. Niels Helveg Petersen er nogle kyllinger, for hvad ligner det, at man, når vi har en meget vigtig diskussion om udsendelse af danske soldater, afstår fra at tage sin ordførertale, sådan at vi kan stille spørgsmål til ordførerne?

Hvorfor har vi ikke hørt den socialdemokratiske ordførers begrundelse heroppefra? Hvorfor

har vi ikke hørt Venstres ordfører? Venstres ordfører, som nu udbreder sin og Venstres Bushtro til det helt groteske: Vi skal have lov at slå ihjel i Irak, selv om irakerne ikke vil acceptere det. Alt- så hvad er det for noget?

Man kunne have taget sin ordførertale, så kunne vi have stillet spørgsmål, og så kunne vi have taget diskussionen. I stedet for tager man en kæmpediskussion efter hr. Villy Søvnalds tale, hvor man ikke har mulighed for at blive imødegået af andre. Det er ikke særlig – hvad skal vi sige – modigt gjort; faktisk er det det stik modsatte, det er ret kyllingeagtigt.

Med hensyn til det, vi diskuterer i dag, vil jeg sige, at vi jo står i den lidt besynderlige situation, at vi diskuterer et forslag, hvor nogle af de helt afgørende forudsætninger for forslaget er ukendte: Det er ukendt, hvorvidt der kommer en regering i Irak, som får fuld suverænitet, og det er ukendt, om den regering, der kommer i Irak, uanset om den har suverænitet eller ej, er interesseret i, at de danske styrker skal blive der.

Vi står i den situation, at der ikke er nogen afklaring af FN's rolle. Vi står i den situation, at vi ikke ved ret meget om, hvordan den irakiske regering er blevet udpeget, eller de folk, der er blevet udpeget på nuværende tidspunkt. Det er meget uheldige ting, vi har set, med en meget, meget stærk amerikansk indflydelse, som garanteret vil betyde, at deres indflydelse i den irakiske befolkning vil være tilsvarende begrænset.

Vi står altså på en række områder uden en helt basal viden som baggrund for at kunne tage stilling til det her forslag, og om lidt skal vi stemme og fastholde, at danske soldater er udsendt. Det er klart, at det giver en lidt underlig diskussion.

Jeg vil godt hæfte mig lidt ved den proces, jeg synes der har været både i forbindelse med udvalgsbehandlingen her og også generelt, når vi snakker om, hvad det er, der foregår i Irak.

Den 5. maj blev der bragt et Ritzaus Bureau-telegram kl. 2.33, og der blev i TV-Avisen samme aften vist en episode, hvor en angiveligt amerikansk skytte i en helikopter eller et andet sted nedkæmpede nogle irakere. Om de er bevæbnede eller ej, kan man ikke se på billederne – de er lidt uklare, og det er sådan set også ligegyldigt – men i forbindelse med det er der én ting, der fremgår fuldstændig klart: Der er en person, som er gjort ukampdygtig, som ligger fuldstændig fladt ned, og som bevæger den ene arm, og der bliver givet ordre til, at vedkommende skal likvideres. Og det sker.